

over for dem, der har vanskeligt ved at få en varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Jeg er meget enig i det, der blev nævnt om betydningen af initiativer over for etniske grupper. Det er vigtigt, at man er sig bevidst, at der er mennesker, som vil kunne løse opgaver på arbejdsmarkedet, hvis de får mulighed for det, ved hjælp af skånejob og andre initiativer, som også blev nævnt.

Så tror jeg også, vi skal være opmærksomme på den teknologiske udvikling, der jo gør, at mennesker, som i mange år har løst en vigtig opgave på arbejdsmarkedet, pludselig ser deres job rationaliseret væk og står uden den identitet, de har i kraft af deres arbejde, da de arbejdsopgaver, som de har løst, ikke længere skal løses. Maskiner eller andre mennesker har overtaget det.

Her tror jeg, det er vigtigt, at man satser på og er bevidst om at styre den teknologiske udvikling og ikke fremme den på en sådan måde, at det kaster mennesker ud i ledighed og påfølgende menneskelige problemer. Jeg vil gerne høre, om arbejdsministeren har planer om yderligere initiativer til her i et højteknologisk samfund at fange de mennesker op, som bliver tilovers, fordi den teknologiske udvikling overflødiggør dem, og hvilke initiativer der kan tages. Det kan være en 50-årig eller en 52-årig, som har ydet en vigtig indsats, men nu er der ikke længere behov for vedkommende, og hvordan satser man på en værdig omskoling?

Nu ser jeg, at min taletid er ved at løbe ud, men jeg vil også gerne sige, at den aktive socialpolitik vil understrege betydningen af bofællesskaber, hvor vi ikke bare satser på mursten, men også på det menneskelige engagement. Jeg er meget enig i det, som bolig- og byministeren var inde på.

Så vil jeg til sidst sige noget om betydningen af de frivillige organisationer. Jeg tror, at vi i 1960'erne, 1970'erne og 1980'erne for ensidigt satsede på, at det nu handlede om, at staten skulle blive stærkere, kommunerne skulle blive stærkere, og at vi skulle regulere mere, men man glemte den indre velfærd, og man glemte det store engagement, som er udfoldet af mange fra de frivillige organisationer. Her er jeg glad for at kunne konstatere, at der er en stigende forståelse for, at de frivillige organisationer har en indsats at yde, og at vi magter at give dem muligheder for virkelig at udfolde sig, for her tror jeg, vi har den vigtigste ressource til at hjælpe dem, der virkelig har brug for hjælp.

Så en lille slutbemærkning til hr. Kim Behnke. Jeg vil da gerne sige, at han er meget velkommen til at besøge Birkerød Kirke mellem kl. 8 og kl. 16. Kirken er åben hver eneste dag, også om søndagen, hvis hr. Behnke skulle have interesse i det.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil starte med at sige, at regeringen er meget optaget af, at de, der er blevet omtalt som de 20 pct., der endnu ikke har mærket opsvinget, i de kommende år virkelig får del i den udvikling, der er i økonomien, og den udvikling, der er i beskæftigelsen.

Der har i den senere tid været en diskussion om de såkaldt svagere lediges arbejdsmarkedskompetence. Der er forskellige bud på, hvor mange det handler om. Som et af de bedste skøn er det blevet nævnt, at der er ca. 10.000 ledige i dagpengesystemet, om hvem man siger, at det måske er tvivlsomt, at de står fuldt ud til rådighed for arbejdsmarkedet.

Vi kommer naturligvis ikke uden om, at vi skal tage en diskussion om de allersvageste lediges rådighed. Opsvinget har synliggjort, at der tilbage i ledighedskøen står en række svagere ledige, som har vanskeligt ved at opnå en fastere tilknytning til arbejdsmarkedet. Der er ikke tale om nogen specielt homogen gruppe, men der er formentlig en del, der har problemer af social og helbredsmæssig karakter.

Regeringen mener, at mindre helbredsmæssige og sociale problemer ikke behøver føre til, at de ledige skal overgå til det sociale system. Vi gør det, som vi bør gøre, nemlig øger samarbejdet mellem AF, a-kasserne og kommunerne, og vi er i et samarbejde mellem Socialministeriet og Arbejdsministeriet optaget af at være åbne for tilbud, der også tager sigte på at løse de problemer, der kan være i det, som man ikke helt flatterende kalder gråzonen mellem arbejdsmarkedspolitikken og socialpolitikken.

Vi vil nu foretage nogle justeringer af arbejdsmarkedsindsatsen fra den 1. januar 1999. Det arbejder vi med i et såkaldt 2005-udvalg, der ser på det, vi kalder redskabsanvendelsen i aktiveringsindsatsen over for de svagere grupper. Nogle af elementerne heri kan bestå i, at vi øger anvendelsen af tilbud med elementer, der kan sikre, at de svagere ledige hjælpes til en bedre afklaring af de fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Vi prøver at give tilbud med mere motiverende og jobafprøvende elementer, der kan fun-